

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 14851- 10/2012-ERÚ

V Jihlavě dne 29. března 2013

Rozhodnutí

O rozkladu společnosti SVT Group, a.s., se sídlem Tř. Československé armády 211, 753 01 Hranice, IČO: 258 48 356 (dále též „kontrolovaná osoba“ nebo „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 12. prosince 2012 pod č. j.: 14851-6/2012-ERÚ (sp. zn.: KO-14851/2012-ERÚ), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, uložil účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. h) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), kterého se účastník řízení dopustil tím, že v rozporu s § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách nesplnil svou povinnost poskytnout spotřebiteli při nabídce a prodeji elektřiny a zemního plynu v období od 1. ledna do 4. září 2012 informace o konečné nabídkové ceně svých produktů, pokutu ve výši 55 000 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč, jsem podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodla takto:

Rozklad společnosti SVT Group, a.s., se sídlem Tř. Československé armády 211, 753 01 Hranice, IČO: 258 48 356, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 12. prosince 2012 pod č. j.: 14851-6/2012-ERÚ (sp. zn.: KO-14851/2012-ERÚ), zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Odůvodnění:

Dne 4. září 2012 zahájil Energetický regulační úřad kontrolu podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, u společnosti SVT Group, a.s., jejímž předmětem bylo dodržování povinností stanovených § 13 zákona o cenách. Svá kontrolní zjištění Energetický regulační úřad uvedl v protokolu č. K011912 (č. j.: 09261-8/2012-ERÚ) ze dne 6. září 2012, s nímž byla kontrolovaná osoba dne 24. září 2012 seznámena. V kontrolním protokolu Energetický regulační úřad konstatoval, že v cenících elektřiny platných od 1. ledna 2012 kontrolovaná osoba neuváděla regulovanou část ceny, daň z elektřiny a konečnou nabídkovou cenu, v cenících zemního plynu platných od 1. ledna 2012 kontrolovaná osoba neuváděla cenu za distribuční služby, daň ze zemního plynu a konečnou nabídkovou cenu.

Dne 13. listopadu 2012 Energetický regulační úřad kontrolované osobě oznámil zahájení správního řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách. Ačkoliv byl účastník řízení vyzván k předložení výkazu zisku a ztrát za minulé a aktuální účetní období nebo k doložení jiného dokladu prokazujícího jeho hospodářské výsledky a byl vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a navrhnout důkazy, v průběhu správního řízení tak neučinil a žádné vyjádření správnímu orgánu neposkytl ani nenavrhл provedení důkazů.

Rozhodnutím pod č. j.: 14851-6/2012-ERÚ (sp. zn.: KO-14851/2012-ERÚ) ze dne 12. prosince 2012 byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách, za což mu byla udělena pokuta ve výši 55 000 Kč. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že účastník řízení v cenících elektřiny a zemního plynu uváděl, že ceny za regulované služby jsou dány ceníkem Energetického regulačního úřadu. Ceníky tak neobsahovaly konečnou nabídkovou cenu. Jelikož povinnosti stanovené § 13 odst. 2 zákona o cenách se vztahují toliko ke spotřebitelům, bral správní orgán v úvahu pouze ceníky účastníka řízení pro domácnosti. Správní orgán konstatoval, že ustanovení § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách nepředpokládá nutnost na straně spotřebitele vyhledávat si informace o některých složkách ceny, v tomto případě regulované složce ceny elektřiny a plynu, např. proto, aby si mohl porovnat ceny jednotlivých dodavatelů. Při stanovení výše pokuty Energetický regulační úřad vyhodnotil porušení zákona z hlediska ochrany spotřebitele jako závažné. Jako přitěžující vyhodnotil správní orgán i délku protiprávního stavu a potenciální ovlivnění většího okruhu spotřebitelům zveřejněním ceníků na internetových stránkách účastníka řízení. Naopak s ohledem na počet zákazníků účastníka řízení Energetický regulační úřad vyhodnotil, že následky správního deliktu nebyly závažné a jelikož šlo o první porušení zákona ze strany účastníka řízení ve věcné působnosti Energetického regulačního úřadu, uložil správní orgán pokutu ve výši 55 000 Kč.

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 14851-6/2012-ERÚ ze dne 12. prosince 2012 podal účastník řízení dne 28. prosince 2012 rozklad. Účastník řízení uvedl, že se správního deliktu nedopustil a také nesouhlasí s výší uložené pokuty. Závěr o porušení § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách je dle názoru účastníka řízení nesprávný, neboť povinnost byla splněna odkazem na cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu, což přispělo k srozumitelnosti ceníků. Účastník řízení dále namítl nepřiměřenost uložené pokuty z hlediska dosahovaných hospodářských výsledků.

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě rozkladu podaného účastníkem řízení jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise o podaném rozkladu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Účastník řízení předně zpochybnil samotné spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách. Jeho námítky přitom představují polemiku pouze s právním hodnocením jeho jednání, neboť v podaném rozkladu zjevně nezpochybňuje skutkový stav. Má však za to, že ceníky v podobě, v jaké je zveřejňoval, z hlediska § 13 odst. 2 písm. a)

zákona o cenách ob stojí. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí jsem dospěla k závěru, že Energetický regulační úřad zjištěný skutkový stav posoudil řádně.

Podle § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách je prodávající povinen při nabídce a prodeji zboží poskytnout informaci spotřebiteli tak, aby měl možnost seznámit se s cenou před jednáním o koupi zboží, pokud tento zákon nestanoví jinak, a to označit zboží cenou, kterou uplatňuje v okamžiku nabídky a vztáženou k prodávávanému jednotkovému množství zboží a určeným podmínkám. Cenou podle tohoto odstavce se u výrobků rozumí konečná nabídková cena, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky. Z uvedeného ustanovení vyplývá jednoznačně povinnost prodávajícího označit zboží konečnou nabídkovou cenou, kterou se rozumí cena zahrnující veškeré složky, včetně daní, tj. jedná se o cenu, kterou je zákazník povinen hradit bez ohledu na to, jakými složkami či jakým způsobem je taková cena tvořena. Ve svých cenících přitom účastník řízení takovou cenu neuváděl, pouze odkazoval. Tento odkaz byl navíc nepřesný, neboť nic jako ceník Energetického regulačního úřadu neexistuje a uvedená skutečnost navíc vyvolává dojem, že Energetický regulační úřad je v postavení dodavatele na jiné zdroje, kde si zákazníci mají další složky ceny vyhledat.

Účastník řízení v průběhu kontroly předložil ceníky svých produktů. Za skutkový základ svého rozhodnutí vzal prvostupňový správní orgán ceníky pro rok 2012. Ohledně elektrické energie předložil účastník řízení Ceník silové elektřiny pro odběratele ze sítí NN (domácnosti), v němž uvedl stálou měsíční platbu a cenu silové elektřiny vyjádřenou v Kč/MWh, obojí včetně daně z přidané hodnoty. Jako poznámka bylo k ceníku připojeno sdělení, že ceny za regulované služby jsou dány ceníkem Energetického regulačního úřadu. Je tak zřejmé, že účastník řízení uváděl pouze neregulovanou složku ceny elektrické energie, ačkoliv cena výsledná je složena i z regulovaných složek, které jsou stanoveny každoročně cenovými rozhodnutími Energetického regulačního úřadu. Takto uváděná cena je neúplná, a z tohoto důvodu se nemůže jednat o konečnou nabídkovou cenu ve smyslu § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách. Bez vyhledání příslušného cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu a připočítání všech regulovaných složek ceny k ceně silové elektřiny se tak zákazníci z ceníků účastníka řízení nedozvěděli cenu, kterou za zakoupené zboží budou hradit, což je právě smyslem uvedeného ustanovení zákona o cenách. Účastník řízení neuváděl ve svých cenících ani daň z elektřiny podle čl. LXXIV § 1 a násl. zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, ve výši 28,3 Kč/MWh.

Ohledně cen plynu předložil účastník řízení Ceník zemního plynu pro konečné zákazníky s ročním odběrem do 63 000 kWh, kde pro jednotlivá pásma lišící se velikostí odběru uvedl stálou měsíční platbu a cenu za komoditu v Kč/kWh včetně daně z přidané hodnoty. V poznámce k ceníku účastník řízení dále uvedl, že ceny za distribuční služby pro jednotlivá distribuční území jsou definovány aktuálním cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu. I pro uvedený ceník tedy platí, že účastník řízení uvedl cenu neúplnou a odkázal spotřebitele aby si další složky ceny plynu zjistil z jiných zdrojů, což je zřejmě v rozporu s § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách, podle něhož má být účastníkem prodávajícím sdělena konečná cena platná v okamžiku nabídky.

Za účelovou považuji námitku účastníka řízení, že výše uvedenou úpravu ceníků provedl ve snaze o jejich větší přehlednost. Smyslem § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách není primárně přehlednost ceníků, ale úplná informovanost spotřebitele o konečné ceně zboží, přičemž není zřejmé, jak by přidání informace o konečné ceně zboží do ceníků mohlo způsobit jeho nepřehlednost. V takovém případě by se totiž spotřebitelé mohli dozvědět

potřebný údaj přímo z ceníku a nebyli by vystavování dalším nepřiměřeným překážkám získání informace, jako je vyhledávání informací v cenových rozhodnutích Energetického regulačního úřadu. Tato rozhodnutí jsou ostatně zveřejňována s dostatečným předstihem, aby prodávající mohl v reakci na ně své ceníky upravit a konečnou nabídkovou cenu v ceníku uvést. S ohledem na výše uvedené mám tedy za prokázané, že se účastník porušení § 13 odst. 2 písm. a) zákona o cenách dopustil.

Účastník řízení dále napadl nepřiměřenost uložené pokuty. K tomu uvádím, že s ohledem na § 16 odst. 4 písm. a) zákona o cenách byla pokuta uložena v samém dolním pásmu zákonné sazby a to především s ohledem na nevýznamné postavení účastníka řízení na trhu s elektřinou a plynem. Z důvodu poměrně dlouhé doby, po kterou účastník řízení zákon porušoval a s ohledem na to, že úmyslně bez legitimního důvodu omezil informovanost zákazníků o ceně zboží, tak mám zároveň za to, že výše uložené pokuty odráží závažnost jednání účastníka řízení a naplňuje v napadeném rozhodnutí uvedené cíle ukládané sankce zejména z hlediska trestní represe a prevence. Účastník řízení přiložil k podanému rozkladu Výkaz zisku a ztráty ke dni 31. prosinci 2011, z něhož vyplývá záporný výsledek hospodaření v hodnotě 2 035 tis. Kč. Vzhledem k charakteru licencované činnosti účastníka řízení, která vyžaduje nutnost jejího finančního zajištění a k rozsahu tržeb za rok 2011 a hmotného majetku účastníka řízení však nepovažuji za možné, že by pokuta v uložené výši mohla být pro účastníka řízení likvidační.

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem jako odvolací správní orgán, vzhledem k výše uvedenému, proto dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy, konkrétně se zákonem o cenách. Napadené rozhodnutí má též náležitosti požadované správním řádem, neboť byly v souladu s § 68 odst. 3 uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Z těchto důvodů rozklad navrhovatele zamítám a napadené rozhodnutí potvrzují.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

- Otisk úředního razítka -

Ing. Alena Vitásková v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

Rozdělovník:

SVT Group, a.s.